

GODS WEG DIE VOOR ONS GEMAAKT IS

Samen nu, hou het hoog, heel groot nu.

Verbazingwekkende genade! hoe lieflijk de
klank,
Dat een wrak als ik redde!
Ik was eens verloren, maar nu ben ik gevonden,
Was blind, maar nu zie ik.

Laten we nu onze hoofden buigen.

² Onze hemelse Vader, wij danken U voor het grote voorrecht dat wij hebben om tot U te komen. Ten eerste kunnen wij niet komen tenzij door Christus. Daarom plaatsen wij Zijn Naam vóór ons gebed. En dan weten wij door Zijn Woord dat U het zult beantwoorden, want wij vragen het in Zijn Naam. Geen eigen gerechtigheid, niets dat wij bezitten, wat wij konden doen; maar door genade alleen komen wij, het vragend in Christus' Naam.

³ Vader, er kunnen hier vele mannen en vrouwen in dit gebouw vanavond zijn die zondaars zijn. Gij stierf voor de zondaar. Moge dit de avond zijn dat God tot hun hart zal spreken en hen door Zijn genade in het Koninkrijk zal roepen. Sta het toe, Vader. Misschien hebben ze vele jaren verspild door rond te dwalen in zonde, maar moge dit het uur zijn.

⁴ Dank U, Here, voor Billy Paul vanavond, mijn arme kleine moederloze jongen, heen en weer geslingerd, dank U, Here, dat U hem de Heilige Geest gaf, als verzekerdheid nu, dat wij op een glorieuze dag mama weer zullen zien, dat alle dingen goed, in orde komen. O God, laat de engelen haar dat vandaag weten. Ze riep het zo uit bij haar dood dat: "Dien God... op een dag zou Billy Paul een man zijn en de Heilige Geest ontvangen." Gebeden zijn beantwoord. God, zeg de jongen nu. Moge hij in de voetsporen van de Meester treden. Hoe zijn stemmetje trilde toen hij zei: "Papa, ik heb net de Heilige Geest ontvangen. Ik ben zo blij."

⁵ God, moge dat de ervaring zijn van—van elke onwedergeboren persoon hier vanavond. Mogen zij vanavond de Heilige Geest ontvangen. Indien wij enige zonde gedaan hebben, vergeef ons, Here. Genees de zieken. Verbind de gebrokenen van hart.

⁶ En nu, Here, ik weet niet eens waar ik moet beginnen om vanavond te spreken, maar Gij zult voorzien. Ik geloof U, en ik

vraag dat U ons iets zult geven dat de mensen zou helpen, want wij vragen het in Zijn Naam. Amen.

⁷ Gewoon als een kleine Schriftlezing hier, in Jesaja 35 wil ik lezen. Want mijn woorden zullen falen; Gods Woord zal nooit falen. Daarom is geen—geen dienst compleet zonder eerst de Schrift te hebben gelezen.

De woestijn...de dorre plaatsen zullen hierover vrolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen, en zal bloeien als een roos.

Zij zal lustig bloeien, en zich verheugen, ja, in verheuging...zingen; en de heerlijkheid zal komen naar Libanon is haar gegeven, de luister van Karmel en Saron; zij zullen de heerlijkheid des HEREN zien, en de luister van onze God.

Versterkt de slappe handen, en stelt de struikelende knieën vast.

Zegt tot de onbedachtzamen van harte: Weest sterk, en vreest niet; zie, uw God zal komen met wraak, ja, God met...vergelding; Hij zal komen en u redden.

...Hij zal...openen, de oren van de doven zullen worden geopend.

Dan zal de kreupele springen als een hert, en de tong van de stommen zal juichen; want in de wildernis zullen de wateren uitbarsten, en beken in de woestijn.

En het dorre land zal tot een plas worden, en het dorstige land tot waterbronnen; ...de woonplaats van draken, waar zij gelegen hebben, zal gras en riet en biezen zijn.

En daar zal een verheven baan zijn, en een weg, ...van heiligheid; de onreine zal er niet over gaan, maar hij zal voor deze zijn; die dezen weg wandelt, zelfs de dwazen zullen niet dwalen.

Daar zal geen leeuw zijn, en geen verscheurend gedierte zal daarop komen, zij zullen daar niet gevonden worden; maar de verlost en zullen daarop wandelen:

En de vrijgekochten des HEREN zullen wederkeren, en tot Sion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vrolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen, en verdriet en gezucht zullen wegvlieden.

⁸ Moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord. Ik wil vanavond, zo God wil, een paar ogenblikken tot u spreken. Ik zal op mijn horloge hier letten zodat ik u vanavond niet te lang houd.

⁹ Nadat ik door de diensten van deze week heb geprobeerd om mensen te laten zien dat het niet nodig is om bang te zijn. Het

ergste wat de duivel op u kan leggen is angst. Zelfs als u kanker had en geen angst had en geloofde dat God u zou genezen, zou u er niet zo slecht aan toe zijn. God zou daarvoor zorgen; als u ziek was, wat het ook is, als u geen angst had. Angst is dus een van de ergste dingen die Satan op de persoon kan leggen.

¹⁰ Nu, van de week heb ik geprobeerd door de Schrift te bewijzen dat de mens die wedergeboren is uit het Koninkrijk van God niets te vrezen heeft. U bent absoluut veilig geborgen in Jezus Christus. “Al wat de Vader Mij gegeven heeft,” zei Hij “zal tot Mij komen. Niemand kan komen tenzij de Vader roept. De Vader moet hem tot Mij leiden; en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. En al de . . . Niemand kan ze uit de hand van Mijn Vader rukken; niemand is groter dan Hij. Wie Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven; zal niet in de verdoemenis komen, maar is overgegaan van leven . . . van dood tot leven. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft . . .” (Niet: “zal hebben,” maar “heeft,” tegenwoordige tijd.) “. . . eeuwig leven, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage.”

¹¹ “Daarom, bedroeft de Heilige Geest van God niet, waardoor gij verzegeld zijt tot de Dag van uw Verlossing.” Daar hebt u het. “Verzegend tot de Dag van uw Verlossing.” Niet slechts van de ene opwekking tot de andere, maar tot de Dag van uw Verlossing.

¹² Tjonge, hoe de Heilige Geest vanmorgen binnenkwam en ons daarmee zegende! Hield ons hier tot half twee, vanmorgen, vanaf ongeveer half tien. Hoe Hij ons gezegend heeft!

¹³ Nu, vanavond wil ik spreken over een . . . Jesaja zei hier: “Er zal een verheven weg zijn, en een weg van heiligheid.” Nu, ik wil spreken over “Gods weg,” *Gods weg die voor ons gemaakt is*.

¹⁴ Nu, als ik naar New York City zou gaan, het beste wat ik kan doen is niet proberen te vinden hoe ik me geografisch bevind, en richting het noorden vertrekken. Maar de beste oplossing is een kaart pakken en de kaart volgen, (is dat juist?) een hoofdweg. Als ik dat niet doe, kom ik in de problemen.

¹⁵ Er zijn geen kortere wegen in Gods Koninkrijk. Weet u, wij proberen een kortere weg te nemen, we komen hier ergens in een vijver terecht en in het slijk. En dat is wat we doen als we van de grote oude verheven weg van God afraken. God heeft een pad gemaakt, een weg.

¹⁶ Toen de kinderen van Israël uit het land Egypte kwamen, volgden ze Gods pad. Het leidde tot aan de Rode Zee. Vreemd dat God Zijn pad die kant op zou leiden. Maar Zijn pad ging dwars door de zee.

¹⁷ Dus toen de tijd aanbrak, en het erop aankwam, en Israël daar voor de zee stond, leidde Gods pad door de zee heen. Dus God keek neer door de Vuurkolom, de zee werd bang en trok

zich terug en Israël stak over op droog land. Gods pad leidde erdoorheen.

¹⁸ Toen ging Hij regelrecht naar de woestijn, naar de bron van *Mara*, “bitter” water. Is het niet vreemd dat God Zijn kinderen door bittere wateren zou leiden? Maar dat alles komt langs de weg. Maar toen Hij daar was, stond de remedie voor de bittere wateren aan de oever. Mozes hakte een boom om en wierp hem in het water, en het werd weer zoet.

Sommigen door de wateren, sommigen door de vloed,

Sommigen door diepe beproevingen, maar allen door het Bloed.

¹⁹ Dat is de weg die God Zijn kinderen leidt; Gods pad, Gods voorziene weg. Als de kinderen van Israël zouden hebben geprobeerd het te omzeilen en langs *deze* weg waren gegaan, zouden ze in de problemen zijn gekomen. Ze moesten de Wolk van Vuur volgen, de Vuurkolom die hen leidde. Zij volgden Dat.

²⁰ En als de Gemeente vanavond alleen de Vuurkolom, de Heilige Geest, zal volgen, dan zult u Kanaän zo zeker als wat bereiken. God heeft een weg, een voorziene weg.

²¹ Er zijn twee wegen die een mens kan gaan, en dat is zijn weg of Gods weg, en dat is de juiste weg of de verkeerde weg. En uw weg is altijd de verkeerde weg, en Gods weg is de juiste weg. En u kunt niet tegelijkertijd op uw eigen weg en op Gods weg zijn, dus moet u van uw eigen weg afgaan zodat God Zijn weg in u kan hebben. Juist. God maakt een voorziene weg.

²² De mens heeft altijd zijn eigen weg willen maken. In de hof van Eden maakte God een man zodat hij geen vinger hoefde uit te steken. God maakte hem volmaakt, maar de mens wilde zijn eigen weg. Hij wilde knoeien. Hij wilde het uitzoeken. En dan zodra hij viel. . . Wij hebben dat deze week doorgenomen, in de studies van de Schrift; hij heeft voor zichzelf een religie gemaakt. Hij wachtte niet tot God hem er een maakte. Hij maakte er een voor zichzelf, maar hij ontdekte dat zijn religie, zijn bedekking, niet werkte. Zo is de mens altijd geweest. Hij wil zijn eigen weg. Maar God had een weg. Dus maakte de mens vijgenbladeren en legde ze over zich, hij en zijn vrouw, maar toen hij voor God kwam te staan, ontdekte hij dat dat niet werkte.

²³ En ik zeg het u, vrienden, er zijn veel mensen geweest, en zijn er vanavond, die aan het einde van de weg gekomen zullen ontdekken dat die kleine oppervlakkige religie waaraan u vasthoudt niet werkt. Niets minder dan wedergeboren worden zal werken. Jezus zei: “Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, zal hij op geen enkele wijze het Koninkrijk binnengaan.” Geenzins, ongeacht of hij Methodist, Baptist, Presbyteriaan is, wat hij ook is, hij zal niet binnengaan totdat hij geboren is uit water en Geest. *Geboren* betekent dat hij “veranderd” is. Hij

moet sterven voordat hij geboren kan worden. Dus moet u aan uzelf sterven, wederomgeboren worden in Christus Jezus. Juist.

²⁴ Nu, ik wil dat u opmerkt dat hij zichzelf een weg probeerde te maken. We hadden het vanmorgen over hoe Kaïn zijn weg probeerde te banen. Hij bracht wat appels en peren en perziken en pompoenen mee, wat het ook was, legde het op het altaar en zei: “Nu dan, Here, ik heb een altaar gebouwd. Ik heb een kerk gebouwd. Ik ben een goed kerklid.” Zie? “Ik ga elke dag naar de kerk. Ik kom hier, bouwde het altaar. Ik heb het offer erop gelegd. Nu ga ik knielen om te bidden. En nu, Here, wil ik dat U mij ontvangt.” Maar God weigerde hem.

²⁵ En diezelfde oude religieuze geest leeft tot van vandaag in de kerk, precies hetzelfde, net zo religieus als het maar kan zijn, en weet niet meer over God dan de Hottentot over de Egyptische nacht weet. U weet dat dat de waarheid is. Religieuze geesten! Denk niet dat Stalin de antichrist is. De Bijbel zei: “De twee geesten zouden zo dicht bij elkaar zijn, de uitverkorenen zouden verleiden, ware het mogelijk.”

²⁶ We ontdekten dat Judas Iskariot meekwam en uitging en zich verheugde en het Evangelie predikte; kwam terug, schreeuwend en juichend, en had een grote tijd met de rest van de discipelen. Mattheüs het 10e hoofdstuk. Maar hij volgde de discipelen de hele tijd, en toch de geïncarneerde duivel, en kwam mee; zoals Jezus de geïncarneerde God was; de Kaïn en de Abel uit de hof van Eden. Maar toen de tijd kwam dat hij naar Pinksteren moest gaan en de zegen krijgen, bekende hij kleur.

²⁷ En als u begint te praten over wedergeboren zijn, de doop van de Heilige Geest ontvangen, negen van de tien keer zullen die geesten kleur bekennen, wat ze zijn. Ze zullen zeggen: “Dat is een hoop fanatisme. Laat het met rust.” Broeder, het is Gods voorziene weg voor de mens vandaag. Halleluja!

²⁸ Kijk, God heeft altijd een voorziene weg gemaakt. God is verplicht om een weg te maken. God maakt een weg voor de natuur. Waarom hebben we deze grote overstromingen door het land? Al de bomen en dergelijke worden omgehakt, laten het wegspoelen. U bouwde hier beneden een dam en de rivierbedding werd opgevuld; daar gaat ze, het water. U bemoeit zich met de natuur. God had een voorziene weg. Dat is wat de overstroming veroorzaakt. Alles waar de mens mee knoeit dat God volmaakt heeft gemaakt, dan maakt u het on-volmaakt. Juist.

²⁹ Nu, net zoals, bijvoorbeeld als de—de eenden. Ik kijk graag naar de eenden, in het seizoen als ik ga jagen, boven in de bergen. Ik ben daar in de herfst van het jaar. Wel, daar komen de eenden allemaal uit Louisiana en daarzo, en daar in de moerassen. En gaan naar het noorden, en ze vestigen zich, maken een nest en brengen hun kleine eendjes groot. Dan staan de kleine makkers op, misschien tegen september, deze tijd van het jaar, of eind

september. En dan, de kleine oude eend, de kleine woerd, hij is nog nooit van die vijver af geweest. Hij is daar gewoon in een vijver.

³⁰ Na een tijdje begint het te vriezen op de berg. Een beetje sneeuw valt daar en een koude bries waait neer over die berg. Die kleine oude eend voelt dat. Nu, hij is nog nooit ergens anders geweest dan op die vijver, hij is nog geen jaar oud. Hij steekt zijn hoofd in de lucht, die kleine toeter, en begeeft zich snel naar het midden van de vijver en begint “toet-toet,” elke eend op de vijver zal naar hem toe komen. Elke eend op de vijver weet dat hij een geboren leider is. En die kleine oude eend zal van die vijver opstijgen zonder kompas of wat en gaat net zo recht naar Louisiana naar de rijstvelden als hij maar kan.

³¹ Het lijkt alsof Christenen tenminste eendenverstand moeten hebben. Of niet? Dat is juist. Juist.

³² Waarom? U zegt: “Het is instinct.” Nee, ze gaan Gods voorziene weg. God gaf hen een weg, een instinct om hen daarheen te leiden, en ze geloven het.

³³ Maar God gaf de mens de Heilige Geest en hij verwerpt het, heeft zijn eigen weg. Maar God heeft een voorziene weg voor ons. Halleluja! Ik voel me een beetje religieus vanavond, na dit, en de andere paar avonden van opwekking.

³⁴ Merk op, daar is het. Ja meneer. Die kleine eend zal daarheen gaan.

³⁵ En ik zal u nog wat vertellen. En haalt u een krant; staat er: “Morgen zal het mooi weer zijn.” En gaat u jagen, ziet die konijnen in dat gras gaan nestelen. Wees niet geïnteresseerd in die kranten.

³⁶ Kijk hoe die oude zeug het kaf van de noordkant van de heuvel haalt en ze daar meeneemt naar de zuidkant van de heuvel en zich een—een bed maakt aan de zuidkant van de heuvel. Ze weet er meer over dan al de krantenverslaggevers in de wereld. Juist. Ze heeft een instinct. Ze gaat naar de zuidkant om zich te verbergen voor die koude noordenwind die er komt. [Broeder Branham klopt meerdere keren op de kansel—Red.] O, tjonge!

³⁷ Als een varken genoeg verstand heeft om zich voor de wind te verbergen, hoe zit het dan met u met de Heilige Geest? Halleluja! Dat is uw instinct. Ja meneer.

³⁸ En God gaf hen een instinct. Het is Gods voorziene weg vóór hen. Ze leven op Gods voorziene weg.

³⁹ Neem een bloem, wanneer hij sterft en in de grond gaat. Niet het einde van hem; hij leeft opnieuw. God maakte een voorziene weg voor hem, en hij gelooft erin.

⁴⁰ God heeft altijd een voorziene weg gemaakt. Soms leidt het niet door prettige dingen, soms gaat het door de ontberingen, maar het is Gods voorziene weg. God maakt het, hoe dan ook.

41 Eén keer had Hij een man op Gods voorziene weg, hij moest door een leeuwenkuil, maar hij ging op Gods voorziene weg. God bracht hem er weer uit. Halleluja!

42 Ik kan enkele Hebreeuwse jongeren daar in Babylon één ochtend zien zitten. Ze weigerden voor een afgod te buigen. Juist. Ze zeiden: “Wij zullen het niet doen. Speel alle muziek die u wilt, en laat uw kornetten en trompetten klinken, maar wij zullen niet voor uw afgod buigen.” Halleluja!

43 Geef ons meer van die Sadrach, Mesach, en Abednego's, (ja meneer) die niet buigen voor uw wereldse dingen. We hoeven er niet voor te buigen. God heeft ons vrij gemaakt door de Heilige Geest. Halleluja! Ja meneer.

44 Nu, ik kan daar beneden zien, één ochtend. Laat—laat—laten we onze camera's even die kant op draaien, en eens kijken. Ik kan die jongens daar een ochtend zien. Ze zeiden: “Nu kijk, de koning zei: ‘Iedereen die niet buigt, die gaan we in de vurige oven gooien.’”

45 En ze gingen en hadden één nacht doorgebeden. De volgende dag, toen het geluid kwam dat ze voor het beeld zouden buigen, wel, ze keerden hun rug ernaartoe.

Dus hij kwam langs en zei: “Jongens, hebben jullie dat gedaan?” “Ja.”

46 “Wel, wij zullen de oven verhitten, zeven keer heter dan ooit.”

47 Nu, is dat niet vreemd! Er lag daar een loopplank die naar de mond van de oven liep.

48 Heel Babylon was die ochtend rood, het vuur bulderde. Ik kan koning Nebukadnezar zien, als een moderne man van vandaag, hij zat daar buiten en zei: “Nu, wij zullen gewoon al die Heilige Geest religie uit die kerels verbranden.”

49 O ja, denk niet dat de duivel u niet zal verbranden. Hij zal het zeker doen. Maar bedenk: de Heilige Geest is Zelf Vuur.

50 Nu, ik wil dat u oplet, Gods weg leidde regelrecht die loopplank op. Ik kan Sadrach, Mesach, Abednego de dodenmars zien lopen. Ik kan Sadrach horen zeggen: “Abednego, heb je doorgebeden?”

“Ja”

“Goed dan.”

“Ben je zeker dat je op Gods weg bent?”

51 “Ja meneer. En God zei in Zijn Woord dat we niet voor afgoden moeten buigen, en we zullen het niet doen. God is in staat om ons uit deze vurige oven te verlossen. Maar als Hij het niet doet, wat maakt het dan uit. We zullen niet buigen. We gaan op Gods voorziene weg.”

52 Ik kan iemand horen zeggen: “Ben je er zeker van dat je Zijn voorziene weg hebt?”

“Ja.” Halleluja!

53 Sommigen zeggen: “Wel, denkt u niet dat al die mensen misschien gelijk zouden kunnen hebben, in plaats van u?”

54 “Nee, meneer. De Bijbel zei zo, en wij blijven erbij.” Rechtstreeks die loopplank op gaan ze. Ik kan...De hitte gewoon zo...De intense hitte was bijna...Het doodde de mannen die hen daarheen brachten.

55 Ze stonden op het punt om erin te stappen. God had geen woord gezegd. Ze liepen nog steeds op de voorziene weg. Liepen helemaal tot aan de mond van de oven. Bijna op het moment dat ze de vurige oven in zouden stappen...Weet u, ik heb nu een vreselijk zwart beeld voor me. Mensen die proberen trouw aan God te leven, wandelen op Gods voorziene weg; staan op het punt om verbrand te worden. Wat een beeld!

56 Merk op, de hele tijd dat er hier beneden iets gebeurt, gebeurt er tegelijkertijd ook iets daarboven. Laten we even daarboven kijken en zien wat er gebeurt. Ik kan Hem daar zien zitten en Zijn vorstelijke gewaden om Hem heen. Halleluja! Ik kan als eerste van rechts een hele grote engel zien komen, genaamd Michaël. Ze hebben er Een daarboven. Wist u dat? Ik kan hem naar Zijn zijde zien rennen en zeggen: “Meester!” Ik kan Hem zo Zijn zwaard uit Zijn schede zien nemen en zeggen: “Hebt U vanmorgen naar Babylon neergekeken? Er zijn mensen die Gods voorziene weg bewandelen. Er zijn mensen die vanmorgen bereid zijn hun getuigenis te verzegelen. Onze broeders staan op het punt om verbrand te worden.” Ik kan hem horen zeggen: “Laat mij daarheen gaan! Ik zal het beeld veranderen.” Ik geloof dat hij het had gekund; jawel.

57 Ik kan Hem horen zeggen: “Nee, Ik kan u het niet laten doen. Gabriël, u bent een, of Michaël, u bent een hele fijne engel geweest. Ga, leg uw zwaard terug, sta daar paraat.”

58 Hier komt een andere engel, hij heet Alsem; hij maakt de wateren bitter. Hier komt hij, zei: “Meester, kijk daar beneden. Ik beheer alle wateren. U gaf het aan mij over in de antediluviaanse vernietiging en ik spoelde de hele wereld weg, alles behalve Noach en zijn mensen. Nu,” hij zei, “laat mij daarheen gaan en ik zal Babylon van de kaart wassen.”

59 Ik kan Hem horen zeggen: “Alsem, u kunt het wel, dat klopt, maar Ik kan u niet laten gaan. Het is een klus voor een grote Man.”

60 O, ik kan Hem zo op zien staan. Ze staan op het punt de laatste stap te zetten. Ik kan Hem daar Zijn hand zien uitstrekken en zeggen: “Kom hier,” tegen een grote donderkop die daarginds hing. O my! Het gehoorzaamde Hem.

61 Ik kan Hem zien, hoor Hem zeggen: “Oostenwind, noorden, westen en zuiden, kom hier en draag deze donderkop. Ik ga u drijven als paarden. Ik ga vanmorgen op deze donderkop zitten, als een wagen. Ik ga Zelf neer naar Babylon.” Halleluja!

62 Ik kan Hem Zijn hand omhoog zien strekken en een zigzag bliksemschicht pakken en het zo door de lucht laten knallen; net als ze hun laatste stap zetten, wandelend op Gods voorziene weg. En rond de tijd dat ze daar terechtwamen, passeerde Hij de Zee des Levens en pakte een palm en Hij stond daar beneden de bries over hen heen te waaien. Halleluja! Hij is altijd daar als de mens Gods voorziene weg wil bewandelen. Ja meneer.

63 Er was eens een oude “kwakzalver” prediker, een oude heiligheidsprediker daarginds lang geleden genaamd Noach. Hij zei: “Weet u, het gaat regenen, er is een storm op komst.”

64 Ik kan de mensen horen rondgaan en zeggen: “Zeg, hoort u die oude heilige roller daarboven? Hij zei dat ‘het gaat regenen.’ Nou, het had nog nooit op de aarde geregend. En het gaat regenen? Hoe, waar zou dat water vandaan komen? Wel, laten we de wetenschap erbij halen en kijken of er daarboven wel water is. Wel, nee, er is geen water daarboven. Wat is er aan de hand? Die oude priester is niet goed bij zijn hoofd.”

65 Maar God zei het! God zei: “Maak een ark klaar, Noach, om je huishouden te redden, om de mensen te redden.” En Noach had gewoon genoeg verstand om het te doen. Dat is het gewoon. Hij kwam en maakte de ark gereed.

66 En op een dag, ik hoor enige mensen op de hoek van de straat praten, daar in de zakenhoek. Sommigen van hen zeggen: “Hé, hoe zit het met dat regenverhaal daarboven, die oude kwakzalver prediker die zegt dat het daarboven gaat regenen? Hebt u ooit van zoiets gehoord? En hij denkt dat hij op Gods voorziene weg is.” Dat was hij ook. Amen.

67 Als eerste, weet u, kwam er een donderslag en een bliksem. Ik kan de oude, grote oude mama kameel daar omhoog zien kijken en zeggen: “Papa Kameel, hoorde je wat dat was? Dat was donder. Dat is wat Noach zei. Laten we naar de ark gaan.” Over de heuvel heen gingen ze. En hier kwamen papa paard en mama paard en al de overige paren regelrecht de ark in, één voor één. God sloot de deur, zond de regen. Noach was in Gods voorziene weg.

68 Sommigen van hen stapten op boomstammen en zeiden: “Ik zal er wel doorheen drijven.” Maar ik zal je vertellen, toen de stormen begonnen te woeden, ging de ark omhoog. Halleluja! Waarom? Ze waren op Gods voorziene weg. God zal altijd mensen zegenen die wandelen op de weg die Hij voorziet. Hij heeft nooit voorzien in een boomstam. Hij voorzag *hier* niet in. Hij voorzag in een ark.

69 En vandaag, mijn broeder en zuster, is er een weg voorzien voor mannen en vrouwen, dat is door Jezus Christus, de Zoon van God, die ginds op Golgotha stierf, en door Zijn Bloed hebben wij vergeving van zonden; en kunnen de doop van de Heilige Geest ontvangen als goedkeuring van God dat Hij ons heeft aangenomen in Zijn Zoon, Christus Jezus. Veilig en beschermd! Halleluja!

70 Zullen mij hoe dan ook heilige roller noemen, dus u kunt even goed nu al beginnen. In orde. Ik voel mij best goed. In orde.

71 Geloof u dat? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Dat is Gods weg en de enige weg. Het is niet de weg van de Methodisten, niet de weg van de Baptisten, niet van de Presbyterianen, niet van de Pinksternensen. Het is de weg van Christus. Christus is Gods voorziene offer. Hij is Jehova-rapha. Hij is Jehova-jireh. Hij is Jehova-manasse.

72 Toen Abraham Izak offerde, noemde hij de plaats daar *Jehova-jireh*: "de Here zal voor zichzelf in een offer voorzien." En daar is het, de Zoon van God. Amen. God maakt altijd een weg van ontsnapping. Ja meneer.

73 Op een keer was er een oude prediker die daar predikte, genaamd Elisa. Hij kwam daarboven en keek uit over het land en hij zei: "Ik zeg het u, het is het ergste dat ik ooit heb gezien."

74 De oude koning daarginds had een kleine oude opgeschilderde Izebel getrouwd, genoeg verf op haar gezicht om. . . De enige vrouw in de Bijbel die ooit haar gezicht heeft geschilderd. En weet u wat God met haar deed? God voerde haar aan de honden. Dat is de enige die ik ken.

75 Als je een vrouw ziet met veel verf op haar gezicht, weet je wat je haar kunt noemen? Zeg: "Hallo, mevrouw Hondenvlees!" Dat is wat ze is, zoals hondenvlees. O my! Luister, broeder, ik ben net teruggekeerd uit Afrika. Dat spul komt van de trek van het heidendom. De heidenen beschilderen zichzelf.

76 O broeder, als een man of vrouw in orde komt met God hoef je hen dat niet te vertellen; voelen er zelf beschaamd over. Halleluja! Dat is juist.

77 "Tjonge, het eerste, weet je, is dat ze al deze Israëlieten zal beïnvloeden om dat te doen." Elia zei: "Here, sluit de hemelen. Doe er iets aan."

78 God sprak van boven en zei: "Nu, Elia, Ik zeg u wat u moet doen. Ga ernaartoe en spreek tot Achab."

79 En hier kwam een oude prediker die daar doorheen liep met een groot stuk schapenvacht zo om zich heen, gezicht wazig met snorharen als een harige worm. Liep naar de koning en zei: "De dauw zal niet eens roepen. . . of vallen totdat ik erom roep." Halleluja! Hij was op Gods voorziene weg. Ja meneer.

80 “Ach, ga weg van hier, jij fanatiekeling. Goed dan, wij weten wat we doen.”

81 De oude Elia zei: “Here, wat moet ik doen? U voorzag in de rest van de weg. Ik heb dat gedaan.”

Zei: “Ga daarginds bij de beek Kerit en ga zitten.”

82 “Goed, een hele slechte plek, maar ik zal erheen gaan en er neerzitten. U zei: ‘Ga ernaartoe.’ Als Uw pad daarheen leidt, zal ik ernaartoe lopen.”

83 Liep erheen en ging zitten. Zei: “Nu, Here, wat ga ik hier doen?”

“Blijf daar zitten. Blijf daar gewoon.”

84 En voor je het weet, begon hij honger te krijgen. Hij zei: “Here, ik begin een beetje honger te krijgen.” En daar kwam een raaf langs.

85 Sommigen van hen zeiden: “Kijk naar die oude heilige roller prediker die daarboven op de heuvel zit. Wel, is hij niet gek! Wel, die kerel, die daar in de zon zit, zal sterven. Wel, hij is een fanatiekeling.”

86 En voor je het weet zijn al de wateren opgedroogd. Er was geen water om te drinken, in—in het land daar. Maar elke keer dat Elia iets te drinken wilde, bukte hij zich gewoon neer bij de beek Kerit en dronk. Toen hij honger kreeg, kwam er hier een raaf langs met een broodje in zijn mond en zei: “Voor u, Elia.”

87 U zegt: “Waar kreeg de raaf . . . ? Bedoelt u dat u dat gelooft, Broeder Branham?” Ja meneer. Ja meneer. “Bedoelt u dat een kraai drie jaar en zes maand lang eten naar Elia bracht?” Ik geloof het. U zegt: “Waar kreeg hij het?” Ik weet het niet. Het enige dat ik weet is dat de kraai het ergens kreeg, hij bracht het naar Elia, Elia at het en leefde er drie jaar en zes maanden op. Dat is juist. Ik geloof het.

88 Zo is het ook met . . . U zegt: “Wat maakt u zo gelukkig? Wat veroorzaakt dat u uw arm schudt?” Ik weet het niet. Het enige wat ik weet is dat Golgotha ervoor betaalde, de Bijbel leerde het, de Heilige Geest bracht het, ik kreeg het. Halleluja! Ik weet niet eens waar het vandaan kwam, maar ik heb het. Halleluja! Juist. Ik kan u niet vertellen waar het vandaan komt, maar het is hier. O, tjonge! Het zorgt ervoor dat je jas je beter past. Zeker. *Halleluja!* Raak niet opgewonden. Dat betekent “loof onze God.” *Amen!* Dat betekent “zo zij het.” O my! Zeker is het zo. Ik weet niet . . .

89 En ze zeiden dat hij gek was, om daar te zitten? Tjonge! Werd het . . . Werd het tijd om te eten, hier kwam de kleurling portier, zei: “Voor u, Elia. Hier is uw ontbijt.” Wel, hij was beter af dan de helft van de mensen hier vanavond. Ik stel mij voor dat er vanavond niet veel mensen hier zijn die kleurling dienstknechten hebben. Maar hij had een paar kleurling dienstknechten, een

paar kraaien die hem bij elke maaltijd iets te eten brachten. Halleluja! Glorie! God had ergens een eetzaal; Hij maakte het klaar, kookte het, stuurde het naar hem toe. Halleluja! Diezelfde God leeft en regeert vandaag.

⁹⁰ Hij bleef op Zijn voorziene weg. God zei: “Ga erheen en ga zitten,” dus deed hij het. Dat is alles wat hij wist te doen. Wat denkt u erover, gelooft u dat het waar is? Zo is het. Amen. Ja meneer.

⁹¹ Een klein meisje liep op een dag over straat en ze zei. . . Tenslotte zei de ene. . . “O, halleluja! Halleluja!” Zij had net de Heilige Geest gekregen.

⁹² Dus, er was een oude ongelovige die in de hoek zat en zei: “Waarom ben je zo blij, jonge dame?”

⁹³ Zei: “O, Jezus heeft mij net gered en mij vervuld met de Heilige Geest.” Zei: “Ik ben zo blij.”

Zei: “Kijk, wat heb je daar in jouw hand?”

Zei: “Mijn Bijbel.”

Zei: “Geloof je dat?”

“Zeker.”

Zei: “Geloof je het allemaal?”

“Alles ervan.”

Zei: “Geloof je dat verhaal over Jona?”

“Ja.”

⁹⁴ Zei: “Geloof je dat die walvis werkelijk die man opslokte?”

“Ja meneer. Ik geloof het.”

⁹⁵ Zei: “Hoe ga je het bewijzen anders dan door geloof?”

⁹⁶ Ze zei: “Wel, als ik in de hemel kom, zal ik het gewoon aan Broeder Jona vragen.”

⁹⁷ De ongelovige zei tegen haar: “Wat als Broeder Jona niet in de hemel is?”

⁹⁸ Zei: “Dan zult u het hem moeten vragen.” Halleluja! Er blijft maar één plek voor hem over, dat is de hel.

⁹⁹ Als u Gods weg verwerpt, moet u naar de hel gaan. U moet het wel. Het is de enige andere weg. Dus u bent op het ene of het andere pad. Amen. Goed.

¹⁰⁰ Ik kan hem daarginds zien zitten, en de raven die hem iets brengen om te eten.

¹⁰¹ Hij liep daar. Op een dag liep hij de heuvel af. En God zei: “Nu, de poel is opgedroogd. Ik wil dat u daar naar het huis van een weduwe gaat.” Wat een plek voor een prediker om naartoe te gaan! God vertelde hem om te gaan. Dat was de voorziene weg. Hij liep ernaartoe. En zij was ook geen Israëliet. Nee, dat was ze niet. En ze liep daar. . . En hij ging de heuvel af.

102 En toen hij de heuvel afdaalde, ontmoette hij een oude weduwe die in de tuin stond haar tak te breken. Zei: “Ga binnen en geef mij wat te eten en breng mij wat water.”

103 Ze zei: “Zo waar de Here leeft en uw ziel nooit sterft, heb ik enkel genoeg meel in huis om één kleine koek te bakken voor mijn zoon. Ik haal twee takjes zodat ik deze koek kan bakken en hij en ik het mogen eten en sterven.”

104 Zei: “Ga eerst wat water voor mij halen en bereid de koek en breng die mij.” Halleluja!

105 Wat gaat ze doen? Daar is Gods voorziene weg. “Zoekt gij eerst het Koninkrijk van God en al Zijn gerechtigheid.”

106 U zegt: “Broeder Bill, mijn moeder liep weg van huis. Mijn man wil niet met mij wonen.”

107 “Zoekt gij eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid,” halleluja, “al deze andere dingen zullen worden toegevoegd.” Dat is juist.

108 “Hoe ga ik dat doen, Broeder Bill?” Ga het gewoon doen. Jezus zei: “Volg Mij.” Dat klopt. Houd uw oog oprecht. Goed.

109 En voor u het weet, gaat ze naar binnen, ze neemt deze twee takken en breekt ze. U kent de oude Indiaanse manier om een tak te breken? Dat was het kruis, natuurlijk. En in het kruis; ze branden het precies in het midden. Dat is waar het vuur werd gemaakt, in die pannenkoek oven.

110 Bracht de pannenkoek erheen en gaf het aan de prediker, en hij stond daar en at. Zei: “Ga nu terug en haal er een voor uzelf en voor uw zoon—zoon. Want ZO SPREEKT DE HERE, het vat zal niet leeg raken, noch zal de kruik opdrogen, tot de dag dat God regen op de aarde zendt.” Halleluja!

111 Wat? Omdat zij eerst het Koninkrijk van God zocht, omdat zij op Gods voorziene weg wandelde, heeft God haar beloond. Geloof u dat? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ja meneer.

112 Er was ooit een vrouw die haar broer verloor. Zijn naam was Lazarus. O, hij was een goede jongen; ze had er een hekel aan om hem op te geven. En hij stierf. Ze vroeg haar herder te komen, of de evangelist, en dat was Jezus. Ze was uit de kerk gekomen en ze had alles opgegeven wat ze hadden. En ze vroeg Jezus te komen bidden, en Hij ging gewoon verder. Vroeg opnieuw, en Hij ging gewoon verder. Hij zei: “Ik doe niets totdat de Vader het Mij toont.” De Vader had Hem al getoond dat Lazarus zou sterven.

113 Hij kwam na een poosje, na ongeveer drie of vier dagen. Hij zei: “Lazarus is gestorven, en omwille van u ben Ik blij dat Ik daar niet geweest was. Maar ik ga hem opwekken.”

114 Dus hoorde ze dat Jezus kwam, dus ging ze Hem tegemoet.

115 Dat was Gods voorziene weg, Jezus tegemoet gaan. Dat is juist, altijd. Als u verdriet in uw huis hebt, ga Jezus dan tegemoet.

Hebt u ziekte in uw huis, ga Jezus tegemoet. Als u bedroefdheid hebt in uw huis, ga Jezus tegemoet. Halleluja! Als u ergens een nood voor hebt, ga Jezus tegemoet. Ga Hem tegemoet. Hij heeft alle remedies, alles daar; Hij heeft de remedie niet, Hij heeft het geneesmiddel. Amen.

Toen ging zij Hem tegemoet, en zij viel neer aan Zijn voeten.

¹¹⁶ En ze had ooit een verhaal gelezen waar er een vrouw was, lang geleden in de Bijbel, en een Sunamietische. Ze was zeer achtzaam voor een prediker die Elisa heette. Dus maakte ze een kleine kamer daar aan de zijkant van haar huis, zette er een bed en een kandelaar en een stoel enzovoort. En Elisa kwam langs en hij zag al die goedheid die ze voor de prediker had gedaan, had haar tienden betaald en alles, weet u. Dus hij zei: “Ga vragen, kijken wat we kunnen doen, als ik met de koning of met de hoofdkapitein spreek.”

¹¹⁷ Zij zei: “Ik verblijf bij mijn volk en alles is in orde.”

Zei: “Goed, ga haar vragen wat ik kan doen.” Gehazi zei: “Ze is onvruchtbaar. Ze heeft geen kinderen.”

¹¹⁸ Zei: “Ga tegen haar zeggen: ZO SPREEKT DE HERE: ‘Rond deze tijd van het jaar, overeenkomstig het leven, dat ze een zoon zal ontvangen.’” En dat is bij haar gebeurd.

¹¹⁹ Het kind werd ongeveer elf of twaalf jaar oud. Op een dag rond het middaguur was hij buiten in het veld met zijn vader; ik geloof dat hij een zonnesteek kreeg. Hij begon “Mijn hoofd! Mijn hoofd!” te roepen. Hij stuurde een van de bedienden naar huis met de baby, de kleine jongen. Legde hem op zijn moeders schoot. Op het middaguur stierf hij.

¹²⁰ Wat een geschikte plaats! Zij nam hem en legde hem op het bed van de prediker, waar de profeet had gelegen. Goede plaats om te gaan. Werd op het bed van de prediker gelegd.

¹²¹ Ze zei: “Zadel mij nu een muilezel en ga voort en stop niet met rijden totdat ik het u geboden heb.”

¹²² Ik hou daarvan. Ga voort en stop niet! Blijf gewoon doorgaan. Dat is juist.

¹²³ Het probleem is dat wij stoppen en met te veel mensen praten. Wij stoppen voor te veel sociale feestjes. We hebben zo veel naaikransjes, en organiseren een naaifeestje, u weet wel, naaien en borduren en het hebben over mevrouw *Zus-en-zo*. U weet wel hoe het is. Al deze verschillende dingen komen de kerk binnen. Terwijl u al die onzin zou moeten wegdoen en een ouderwetse, door God gezonden opwekking behoort te hebben; dóór hoort te bidden tot u terug bent, de hemel neerkomt en de Heilige Geest als een ruisende machtige wind komt en de plaats en de mensen vult. Amen. Dat is wat we nodig hebben.

Ze zei: “Stop niet.”

124 En haar man zei: “De man is niet in Karmel.” Zei: “Het is geen nieuwemaan of sabbat.”

125 Ze zei: “Alles is wel.” Zij wilde bij de profeet komen. Dus ging ze meteen door.

126 Elisa keek naar buiten en zei: “Hier komt die Sunamietische. Er is iets aan de hand met haar; ik weet niet wat het is.”

127 Ze rende erheen. En hij zei: “Is alles wel met u en uw man, uw kind?”

128 Ze zei: “Alles is wel.” Ik hou daarvan. Ze had Gods voorziene weg genomen. Zei: “Alles is nu in orde.” En toen begon ze het uit te leggen.

129 Hij vertelde Elia, zei: “Ga en neem mijn staf en leg het . . .” Of vertelde Gehazi: “Ga mijn staf nemen en leg het op het kind.”

130 Maar zij zei: “Ik ga u niet verlaten.” Dus kwam de profeet erheen, bad, liep heen en weer door de kamer, legde zijn lichaam op het dode kind, en het kwam tot leven.

131 De vrouw, Martha wist dat de Sunamietische besepte dat God in Zijn profeet was. En als God in Zijn profeet was, dan was God zeker in Zijn Zoon. Dus als ze bij Jezus kon komen, zou ze de remedie hebben. Dus rende ze er en viel voor Hem neer. Ze zei: “Here, als . . .” Dat was Hij. “Here, als U hier was geweest, was mijn broer niet gestorven. Maar zelfs nu, wat U God ook vraagt, God zal het doen.” O, ik hou daarvan. “Zelfs nu, wat U God ook vraagt, God zal het doen.”

132 Dat is voor vanavond goed. U zegt: “Ik ben een zondaar, Broeder Branham.” Zelfs nu, wat u God ook vraagt, God zal het doen. “Heb medelijden met mij, een zondaar,” en Hij zal dat. Als u ziek bent: “Heb medelijden met mij, Here,” en dat zal Hij, zelfs nu. U zegt: “De dokter heeft mij opgegeven; maar zelfs nu, Here! Ik heb vijf jaar niet gelopen; maar zelfs nu, Here! Ik heb niets gehoord, ik weet niet hoelang al; zelfs nu, Here. Ik heb geen woord gesproken sinds ik weet niet hoelang, maar zelfs nu, Here.” Wat u God ook vraagt, en Hij zit aan de rechterhand van de Vader, en doet voorbede op uw belijdenis. Halleluja!

Zei: “Zelfs nu, wat U God ook vraagt, God zal het doen.”

133 Hij richtte Zijn kleine gestalte op en zei: “Uw broer zal weer opstaan.”

134 Zei: “O ja, Here, in de algemene opstanding op de laatste dag zal hij weer opstaan.”

Hij zei: “Ik ben de opstanding en het leven.” O my!

135 De Bijbel zei: “Er was geen schoonheid om naar Hem te kijken, een kleine broos uitzijende Man.” Maar Hij zei . . . Toen Hij zich oprichtte, was het God daar.

136 Hij zei: “Nu, uw broer zal weer opstaan.” Zei: “Ik ben de opstanding en het leven,” zegt God. “Hij die in Mij gelooft, al

ware hij ook gestorven, zal hij leven; en een ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nimmer sterven. Gelooft gij dit?"

137 Zij zei: "Ja, Here. Ik geloof dat U de Zoon van God bent die in de wereld zou komen."

138 Zei: "Waar hebt U hem gelegd?" Hier begint Hij naar het graf te gaan. Jezus weende.

139 Een vrouw vertelde mij niet lang geleden . . . een zeer goede vrouw, Christian Science, die niet geloofde dat Jezus de . . . Godheid had. Zij geloofde dat Hij een profeet was. Zij geloofde dat Hij een goed mens was, maar dat Hij, niet dat Hij maagdelijk geboren was. Zij ontkennen de maagdelijke geboorte.

140 Niet alleen dat, maar uit een onderzoek bleek dat vijftientig procent van de protestantse predikers van de Verenigde Staten beweren dat de maagdelijke geboorte nep was. Juist. Ik zou dat ook gemakkelijk kunnen doen, ik zou dat gemakkelijk kunnen denken door de manier waarop u het leeft. Dat is exact de waarheid, geloofden dat het nep was. En een groter percentage dan dat geloofde niet dat Jezus weer zichtbaar zou terugkeren. Geen wonder dat wij een opwekking nodig hebben!

141 Broeder, luister hier. U hoort zoveel over opwekking vandaag de dag. Wij hebben nooit een opwekking gehad.

142 Ik ging het hier niet lang geleden na bij een andere man, waar ze hier veel over spreken. Zeiden: "Hij ging naar één stad en hij had vijfduizend bekeringen." We gingen het na, (niet ik) een groep predikers, en namen de kaarten en volgden ze helemaal, en in dertig dagen tijd konden ze er geen dertig vinden die bewaarden gered te zijn. Weet u wat ik denk? Ik denk dat het overtuiging is in plaats van bekering, wanneer een mens wedergeboren wordt uit de Geest van God.

143 Wat we vandaag de dag nodig hebben is geen reeks samenkomsten maar een ouderwetse, door God gezonden, Heilige Geest opwekking; een ouderwetse, hemelsblauwe, zonedodende, Bloedgewassen godsdienst. Amen. Zorgt ervoor dat u dat bandgereedschap terugbrengt en berouw toont. Dat is juist.

144 Ze zei, dan zei ze: "Wel, kijk hier eens, Broeder Branham, ik kan u bewijzen dat Hij niets meer was dan een man."

145 Ik zei: "Doe het. Als u mij kunt bewijzen dat Hij niet God was, dan zal ik het accepteren."

146 Zij zei: "Nee, Hij was niet Goddelijk. Hij was maar een man. En ik kan het met de Bijbel bewijzen dat Hij gewoon een man was."

147 Ik zei: "Als u het met de Bijbel kunt bewijzen dan zal ik het aanvaarden." Ze zei: "Bent u klaar?" Ik zei: "Ja."

148 Ze zei: “Toen Hij ernaartoe ging in Johannes 11, toen Hij naar het graf van Lazarus ging, weende Hij.”

Ik zei: “Wat heeft dat er mee te maken?”

149 Zei: “Wel, dat bewees dat Hij niets anders was dan een man, Hij huilde.”

150 Ik zei: “Kijk hier eens, dame. Hij was een man, waarlijk, maar Hij was meer dan een man. Hij was een God-Mens.”

151 God was in Christus, de wereld met zichzelf verzoenend. Ja meneer. Hij kwam om de wil van de Vader te doen. Hij wandelde op Gods voorziene weg. Hij keek nooit naar rechts of naar links; Hij deed wat God zei te doen. Hij was Gods voorziene weg.

152 En op de weg naar Lazarus weende Hij. Hij was een man toen Hij weende.

153 Maar toen Hij daar naast een graf stond waar een man vier dagen dood had gelegen; en de kruipende huidwormen in en uit zijn lichaam liepen, en een stank in de buurt; toen Hij “Lazarus, kom uit” zei, stond een man op die vier dagen dood was geweest en leefde opnieuw. Dat was meer dan een man. Halleluja! Ja meneer. Hij was een man toen hij huilde, maar Hij was God in de opstanding.

154 Hij was een man toen Hij die avond hongerig van de berg afkwam en overal langs de bomen zocht naar iets om te eten. Hij was een man toen Hij honger had.

155 Maar toen Hij vijf broden en twee kleine stuks vis nam en vijfduizend mensen te eten gaf, was dat meer dan een mens. Dat was God in vlees. Halleluja!

156 Hij was een man toen Hij die nacht op de boot lag, toen deugd uit Zijn kleed was gegaan; tot Hij zo zwak was dat zelfs toen een machtige zee bulderde, tienduizend duivels van de zee zwoeren dat ze Hem die nacht zouden verdrinken; toen dat kleine oude bootje daar als een flessenkurk op een machtige zee heen en weer geslingerd werd. Ik weet dat Hij een man was toen Hij daar lag te slapen, maar toen ze zeiden: “Bekommert het U niet dat wij vergaan?”

157 Toen zette Hij Zijn voet op de reling van de boot, zei: “Zwijg, wees stil,” en er was een stilte. Dat was meer dan een man. Halleluja! Dat was mijn God. Halleluja! Ja, dat was Hij, inderdaad.

158 Hij was een man toen Hij op Golgotha hing, toen ze Hem het grootste eerbetoon ooit gaven. Toen ze zeiden: “Hij redde anderen, Zichzelf kan Hij niet redden.” Wat een geweldig eerbetoon of compliment gaven ze Hem. Als Hij deze anderen en zichzelf redde, kon Hij anderen niet redden. Dus moest Hij zichzelf geven om anderen te redden. Hij was een man toen Hij om genade riep, toen Hij zei: “Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” stierf Hij als een man. Ja.

159 Maar toen Hij opstond op Paasmorgen, bewees Hij dat Hij God was. Geen wonder dat de profeet zei:

Levend, had Hij mij lief; stervend, redde Hij mij;
 Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg;
 Opstaand rechtvaardigde Hij mij vrijelijk voor altijd;
 Op een dag zal Hij komen, o glorieuze dag!

160 Halleluja! Ik heb Hem lief. U ook? [De samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Wandel op Gods voorziene weg.

161 Ik kan enkele wijzen eens zien, op weg naar Zijn geboorte om Hem te aanbidden. Ik kan ze zich allemaal gereed zien maken. Ze bepakken hun kamelen.

162 Ik kan Jim Jones en al de anderen zien, en John Doe, die aan het inpakken zijn. Ik kan hen deze kaarttafels zien laden, hier aan de zijkant zo bepakkt, en ze laadden al het andere erop, en ze gingen Jezus aanbidden. Ze kwamen erachter toen ze daar aankwamen dat de oude kamelen niet konden lopen.

163 Dat is precies wat er aan de hand is met de kerk vandaag de dag. U heeft er zoveel wereld mee ingepakt dat het u omkeert. Juist.

164 Ik kan hem zo zien vertrekken, en allen. Ze komen aan de rand van de berg ginds, ze kunnen er niet eens door, want "Eng is de poort en smal is de weg, maar weinigen die hem zullen vinden." Ja meneer.

165 Ik kan één oude man zien inpakken, hij maakte zichzelf licht, want: "Ik ben aan het inpakken om naar de hemel te gaan."

166 Broeder, ik pak niet in om naar de hemel te gaan. Ik ben aan het uitpakken om naar de hemel te gaan. Halleluja! Dan, de opname, snijdt alles los. De Bijbel zei: "Laten we elke last afleggen en de zonde die ons zo gemakkelijk omringt, opdat wij deze wedloop met lijdzaamheid lopen."

167 Ik kan die oude man zien gaan, zie. Ik kan zijn vrouw vlakbij zien zeggen: "John, wat is er aan de hand, jongen? Waar ga je heen?"

Zei: "Ik ga om de Here te aanbidden."

"Hoe weet je hoe je gaat?"

"Wel, ik ga."

168 "Wel, je hebt niet eens een kompas. Je hebt niet eens je predikerslicentie. Wat is er in hemelsnaam met je aan de hand? Zullen ze je ontvangen? Je gaat de Here aanbidden?"

"Ja."

"Neem je kompas mee."

"Nee, ik heb het niet nodig."

“Niet nodig? Hoe kom je er?”

169 Ik kan hem naar de morgenster zien wijzen, zeggen: “Ik ga op Gods voorziene weg.” Amen. God voorzag een Ster om de wijzen te leiden. Ze hadden geen kompas nodig. Ze hadden Gods voorziene weg nodig, de Ster. Glorie!

170 En dezelfde God die de wijzen naar Christus leidde door de Ster is hier vanavond in de vorm van de Heilige Geest om u naar de Christus te leiden, de nieuwe Geboorte, de doop van de Heilige Geest, wat Gods voorziene weg is. “Tenzij een mens geboren wordt uit water en Geest zal hij zelfs het Koninkrijk van God niet zien.” Mannen en vrouwen, hebt u het ontvangen?

171 Mijn tijd is op. O my, ik heb gewoon zin om erin te komen; mijn hand in mijn broekzakken te steken en te prediken als een oude sassafrasprediker. Waarom? Ik hou ervan. “Tjonge, ik eet graag ijs,” maar je moet wat spek en bonen hebben om aan je zijde te plakken. Iets om ons te voeden, om je op te peppen. Dat is wat we nodig hebben. Geloof u het niet? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Waarlijk.

172 God heeft een voorziene weg. Bent u er vanavond op? Hebt u de Heilige Geest ontvangen nadat u geloofde? Nu, u goede Baptistenvrienden van mij, en u weet dat ik vroeger . . . dat ik een Baptist was, en mijn voorganger hier een Baptist is. Maar ik wil u iets vertellen. Handelingen 19 zegt: “Hebt gij de Heilige Geest ontvangen sinds gij geloofd hebt?” Niet *toen* u geloofde, maar “sinds” u geloofde. Ja meneer. Zo niet is het voor u vanavond. God heeft een voorziene weg.

173 Broeder, zuster, probeer niet uw eigen weg te gaan. Ga niet door vijgenbladeren. Ga niet op een boomstam drijvend, zoals ze probeerden te doen in de antediluviaanse vernietiging. Leg er geen vijgenbladeren overheen zoals Adam het deed. Probeer niet de weg van koning Nebukadnezar te gaan, de Gemeente van God te vervolgen. Ga niet langs al die andere verschillende wegen, deze vormen en manieren, waar we veel—vele van zouden kunnen noemen.

174 Ga niet zoals de Farizeeën het deden, een zeer religieus persoon, zeiden: “Kijk hier eens, wij staan op een hoge plaats. En als er iets gaande is, zullen wij er zeker alles van afweten.”

175 En God glipte daarheen en werd een Kind geboren in een kribbe in Bethlehem, nam Hem naar de wereld toe; en van de wereld weg, de doodstraf; en ze wisten er niets van. Juist! Gods voorziene weg.

176 O, er was eens een vrouw; ze had al haar geld dat ze had uitgegeven. Halleluja! Artsen konden niets voor haar doen. En op een dag viel ze bijna flauw. Ze had al vele, vele jaren bloedvloeïng. En op een dag hoorde ze een geruis in een boot. Ze keek voor zich uit en daar was Gods voorziene weg gekomen! Dat is . . . ? . . . O my!

177 Ik zie haar aankomen bij de hoge, klassieke Baptisten. “De dagen van wonderen zijn voorbij.” Ze kroop gewoon tussen hun benen door. Ze moesten uit de weg gaan.

178 Ik zie haar daar bij Brigham Young komen en al zijn vrouwen; ze ging er gewoon aan voorbij. Wat heeft ze gezegd?

179 Ik hoor hen zeggen: “Stop daar! Waar gaat u heen, dat de dokter u niet kan helpen? Waar gaat u dan heen? Ik zag u daar met die bloedvloeiing.”

Ze zei: “Ik ga op Gods voorziene weg.”

180 “Waar is het te vinden? U bedoelt toch niet die huichelaar daarginds?”

“Dat is waar het is. Ik ga er regelrecht naartoe.”

181 Ze wurmde zich erdoorheen en omheen totdat ze bij deze man hier kwam. En hij behoorde tot—tot *dit* soort kerk, en *dit* en *dat*, en ze probeerden allemaal haar terug te duwen. Maar ze baande zich een weg naar Jezus.

182 Sommigen van hen zeiden: “Wacht eens even, zuster. Als u vlees eet, lukt u het niet.” Ze ging op Gods voorziene weg.

183 “Als u geen slangen hebt opgenomen, lukt u het niet.” Zij ging op Gods voorziene weg. Zij wilde bij Jezus komen. Dat is juist.

184 Ik denk aan David van weleer. Halleluja! Ja meneer. Toen hij zei dat er . . . Toen hij sprak over . . . Hij zei: “Proef en zie dat de Here goed is. Het smaakt als honing in de rots.” Een kleine oude beschrijving die ik vroeger gebruikte, denkend aan een oude tas die ze vroeger *hier* aan hun zijde droegen, een kleine zak waar ze honing in deden, de herders. En toen de zieke . . . toen de schapen allemaal ziek zouden worden dan haalden ze wat honing uit de tas en legden het op een kalksteen rots, en riepen het zieke schaap, en lieten dat zieke schaap op die rots likken. En toen ze de honing van de rots begonnen te likken, ging hij wat van de kalksteen naar binnen likken als hij de honing likte. En weet u wat er gebeurde? Het zieke schaap werd gezond.

185 Nu, kijk hier, broeder. Ik heb er vanavond een hele tas vol van. En ik ga het niet zetten op de Baptistenkerk, de Methodistenkerk, de Presbyteriaanse kerk, of de Pinksterkerk. Ik zet het op Christus Jezus, waar het thuishoort, en u zieke schapen, lik eraan en u zult er zeker iets uit halen. Ja meneer. Lik aan Hem. Zoals die oude man, wordt begraven en . . .? . . . Lik aan Hem; dan zult u het krijgen.

186 Besteed geen aandacht aan wat uw kerk zegt. Schenk aandacht aan Christus. Volg Hem, want in Hem; Hij is de Gemeente! Ik zie; ga Gods voorziene weg. Hij zei nooit dat de Methodist Gods voorziene weg was, noch zei Hij dat de Baptist dat was, of enige andere kerk. Hij zei: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.”

U zegt: “Wel, hoe weet ik dat ik in Hem ben?”

187 “Door één Geest zijn wij allemaal gedoopt in één Lichaam, worden leden van dat Lichaam.” Eerste Korintiërs 12, dat is juist, onderworpen aan Gods . . .

188 Alles wat Hij heeft in Zijn Koninkrijk is van ons. Hij neemt gewoon een hele grote Boek vol cheques en ondertekent met Zijn Naam eronder, zegt: “Voor u, zoon. Alles wat u nodig hebt, ga het halen.” Amen.

189 Wees niet bevreesd om het in te vullen. Vul het in en lever het in, zeg: “Dank U, Here.” Halleluja! Het zal gebeuren.

190 “Alle dingen die gij begeert,” Marcus 11:24, “wanneer u bidt, geloof dat u het ontvangen zult, en u zult het hebben.”

191 Onderteken de cheque en zeg: “Here, ik heb genezing nodig.” Scheur het af en zeg: “Alstublieft, Here, ik vraag in Jezus’ Naam om genezing.” Zeg: “Dank U, Here,” en loop gewoon verder door, geloof voor de genezing. En het komt regelrecht terug, zoals die kraaien die dat voedsel bij Elia brachten. Daar is het.

192 Zegt u: “Ik heb redding nodig voor mijn ziel.” Wat doet u? Schrijf er gewoon één uit en zeg: “U zei: ‘Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.’ Dat is voor mij, Here.” Vul de cheque in. “Ik heb redding nodig. Geef het aan mij, Here.”

“Hier is het.”

“Dank U, Here.” Loop daarmee weg.

193 Hebt de Heilige Geest nodig? Ja meneer. “Blijft gij in de stad Jeruzalem totdat gij zult aangedaan zijn met Kracht uit de Hoogte. Nadat de Heilige Geest over u gekomen is, zult gij van Mij getuigen zijn in Jeruzalem, Judea en Samaria en tot aan het uiterste der wereld.” Gelooft u het? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Vul de cheque in en stuur hem ondertekend op, zie wat er gebeurt. God zal het geven. Gods voorziene weg. Hij heeft u een chequeboek gegeven, ga uw gang en vul het in. God beloofde het. Gelooft u dat? [“Amen.”] Zeker. God heeft altijd een voorziene weg.

194 Er was op een dag een kleine oude man genaamd Jairus. O, hij had zich een beetje bij een groep ongelovigen aangesloten.

195 Zoals een heleboel predikers vandaag zich op dezelfde manier hebben aangesloten. De Bijbel zei: “Trek geen juk aan met ongelovigen.” Goed. Het eerste, weet u . . .

Vraag mij af wie dat zei? Bent u dat?

196 Wel, de Bijbel zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. In Mijn Naam zullen zij duivels uitwerpen, met nieuwe tongen spreken, slangen opnemen, dodelijke dingen drinken; als zij de handen op de zieken leggen, zullen zij genezen.” Als u dat vandaag in de helft van de kerken predikt, schoppen ze u

de deur uit. Juist. Dat is juist. Ze kennen Gods voorziene weg niet maar dat is wat Hij zei. Dat is wat Jezus zei. Geloof u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ja meneer.

¹⁹⁷ En als Hij het dan zei, amen, ik geloof het. Ik geloof dat het de Waarheid is, en ik wandel op Zijn weg, wat Hij zei te doen. En Hij bevestigt het met tekenen en wonderen die volgen. Dat is juist.

¹⁹⁸ Doe dus gewoon hetzelfde, bewandel het. Het is voor ieder. . . Wie wil, laat hem naar binnen komen. Kom op. God heeft u geroepen, u moet komen, dus kom naar binnen. Wacht niet langer. Neem het vanavond.

¹⁹⁹ Ik zie deze kleine oude man; hij sloot zich aan. Hij hield van Jezus maar toch was hij gewoon een beetje. . . Hij wilde zijn prestige niet verliezen, weet u, de zegeningen. Ze kwamen er dus uit; zij.

²⁰⁰ Dus zei de Here: “Kijk nu naar die kleine oude man daar. Ik heb hem voorbestemd tot Eeuwige Leven, en daar is hij met dat stel ongelovigen. Ik zal het in orde maken voor hem.” Hij liet zijn dochter gewoon ziek worden.

Hij zei: “Wel, ik zal dokter Doe laten komen.”

²⁰¹ Dokter Doe onderzocht haar. Hij zei: “De hartslag begint laag te worden, Jairus. Ik zal u vertellen wat we moeten doen; wij kunnen maar beter *dit* en *dat* doen.” En hij gaf haar alle medicijnen enzovoort. Ze bleef maar op sterven.

²⁰² Toen zei hij: “Ik—ik—ik vraag me af of God een voorziene weg heeft?” O, tjonge!

²⁰³ De Man die hij zo veel over Goddelijke genezing bekritiseerd had! Of over Hem gehoord had, en hij zei: “Ja. Ja. Jaja.”

“Jairus, denk je niet dat Hij een huichelaar is?”

²⁰⁴ “Nee,” zei de Heilige Geest, “Hij is geen huichelaar. Geloof in Hem.”

²⁰⁵ “O, goed dan, ja. O, ik—ik—ik geloof dat Hij dat is.

²⁰⁶ Ziet u, zo zijn sommige van deze grenspredikers, dat is juist, gewoon bang. O, laat God het wensbeen uit u nemen en een ruggengraat in u plaatsen!

²⁰⁷ Ik hou van het getuigenis van Buddy Robinson. Hij zei: “Here, geef mij een ruggengraat zo groot als een zaagblok. Zet een heleboel lawaai in de puntgevel van mijn ziel. En laat mij tegen de duivel vechten zolang ik nog één tand over heb en hem dan kauwen tot ik sterf.” Ik hou daarvan. Juist. Hij zei: “Ik had een oude wasbeer hond. Ze stierf op hoge leeftijd. Ze bracht de wasbeer tot ze geen tand meer over had, dan kauwde ze die wasberen gewoon en gilde.” Ik hou daarvan. Juist! Halleluja!

²⁰⁸ U zegt: “Broeder Branham, ik heb nauwelijks een opleiding gehad. Ik ben te klein. De predikers zullen me afwijzen!”

209 Laten we gewoon teruggaan naar het verhaal. “Het is niet de grootte van de hond in het gevecht; het is de grootte van het gevecht in de hond.” Dat is wat het vandaag is! Ga daar staan! Ik vergelijk u niet met een hond, maar ga daar staan.

210 Zoals het oude opperhoofd op een dag zei, toen hij zich klaarmaakte om te gaan. Zei: “Hoe gaat het met u, opperhoofd?”

211 Zei: “Ik wil het u vertellen, broeder.” Zei: “Er zijn twee honden in mij. Een is zwart en de andere is wit. De zwarte wil dat ik verkeerd doe en de witte wil dat ik het goede doe.” Zei: “Ze zijn altijd aan het vechten en ruzie maken.”

Ik zei: “Welke wint, opperhoofd?”

Zei: “Hangt ervan af welke het opperhoofd het meest voedt.”

212 En dat is het zo ongeveer ook. Ja meneer. In orde, broeder. Ik zeg het u, wat de wereld vanavond nodig heeft, is een goede oude schudding.

213 Jairus zei: “Wacht eens even.” De dochter was erg ziek geworden. De enige hoop die er ooit was om haar te bereiken, was om naar Jezus te gaan. Zij . . . Ze gingen op weg naar Jezus.

214 Toen hij onderweg was . . . Ik zie hem daar aankomen. En de vrouw werd zojuist van de bloedvloeïing genezen. Hier gaat hij verder, hij zei: “Mijn dochter ligt nu . . . Het maakt mij niet uit wat de priester zegt of wat wie dan ook zegt. Wilt U komen en haar de handen opleggen? Ik geloof dat U Gods voorziene weg bent voor haar genezing. Wilt U komen en Uw handen op haar leggen zodat ze gezond wordt?”

Zei: “Ik ga wel.”

215 Hier gaat Hij en vertrekt. Als eerste, weet u, rent hier een man van hun huis die zegt: “Jairus, vermoei de Meester niet, want ze is reeds dood.” O, o tjonge! Ik zie zijn kleine hart zo in hem kloppen.

216 Ik kan die liefelijke, zachte ogen van Jezus naar hem zien kijken, zeggen: “Zei Ik niet: ‘Vrees niet en gij zult de heerlijkheid van God zien?’” Hij is Gods voorziene weg.

217 Er was een oude man genaamd blinde Bartimeüs, zat op een dag bij de stadspoorten, en hij bedelde om een aalmoes. Het werd koud, rond oktober. Hij hoorde een geluid door de straat komen. “Wat is dat?”

“Wel,” zei hij, “dat is de—de, Jezus van Nazareth.”

218 Hij lette niet op . . . Hij trok zijn mantel uit. Hij legde het niet neer en vouwde het niet op zodat, weet u, hij blindelings zijn weg terug kon vinden. Hij gooide zijn mantel opzij. God had een weg voorzien en hij ging er achteraan. Hij rende daarheen.

219 Enigen . . . ? . . . zeggen: “Ga zitten! Ga zitten! Hij heeft geen tijd te verspillen met u.”

220 Hij schreeuwde des te harder: “Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij! Heb medelijden met mij!” Hij drong er

zich doorheen. “Heb medelijden met mij! Ik weet dat U Gods voorziene weg bent voor mijn ogen. O Here, heb medelijden met mij!” Dat is juist.

221 Ik las op een dag de geschiedenis van blinde Bartimeüs, een klein verhaaltje. Ze zeiden dat hij al jaren blind was geweest. Hij had een dochttertje dat hij nooit had gezien. Op een avond. . . En hij ging daarginds op straat zitten. Hij had een klein lam. De lammeren hebben vroeger de blinden geleid zoals de honden dat tegenwoordig doen; de honden leiden de blinden. Ze hadden een lam dat getraind was om de blinden te leiden. En dan zei iemand, op een dag. . .

222 Hij had twee kleine tortelduifjes, en ze deden kleine tuimelingen op *die* manier om de aandacht van de toeristen te trekken op weg naar Jeruzalem, of naar de—de stad, en zij zouden munten in zijn beker laten vallen. Hij was blind.

223 Dus op een avond werd zijn vrouw erg ziek, dus ging hij naar de Here. En hij zei: “Here, ik heb niets. Ik ben een arme man. Ik ben een blinde man. Ik heb niets om U te geven. Maar ik geloof U, Here. En als U alleen maar genade wilt hebben en mijn arme vrouw laat leven, zal ik morgen U mijn tortelduif geven als offer.” De Here genas zijn vrouw die avond.

224 De volgende dag ging hij terug, en door een priester offerde hij de twee tortelduiven op als offer. Toen had hij niets anders dan het lam.

225 Kort nadien werd zijn dochttertje ziek. De dokters konden niets voor haar doen. Hij zei: “Here, ik heb nog maar één ding over,” en zei, “dat is het lam. Maar als U mijn kleine dochttertje, dat ik nog nooit heb gezien, als U slechts toestaat dat zij gezond wordt, dan zal ik U mijn lam geven als offer.” Toen genas de Here zijn kleine meisje.

226 Een paar dagen daarna ging hij de straat op, terwijl dat lam hem leidde. En Kajafas, de hogepriester, kwam; zei: “Blinde Bartimeüs, waar gaat gij heen?”

227 Hij zei: “Ik ga, o hogepriester, naar de tempel. Het lam leidt mij naar de tempel; om het lam als offer te offeren.”

“O,” zei hij, “dat mag u niet doen.”

“Jawel,” zei Bartimeüs.

228 Zei: “Hier, ik zal u de prijs van een lam geven. Ga er één kopen.”

229 Hij zei: “Ik heb God nooit *een* lam beloofd. Ik heb Hem *dit* lam beloofd, dit lam.”

230 Zei: “Blinde Bartimeüs, gij kunt dat lam niet nemen. Dat lam is uw ogen. U kunt zonder dat lam niet zien. Dat lam leidt u. Dat is uw ogen, blinde Bartimeüs. U kunt dat lam niet offeren.”

231 Zei, de oude man trilde wat, en zei: “O hogepriester, God zal voorzien in een lam voor blinde Bartimeüs zijn ogen.”

232 God zegene zijn hart! Toen hij dat voorbij hoorde komen; God had in een lam voorzien. Daar is Hij.

233 Hij is vanavond Gods voorziene Lam. Hij is het Lam dat is voorzien voor onze ogen, uw geestelijke ogen. Hij is het Lam dat voorzien is voor uw ziel. Hij is het Lam dat is voorzien voor u om aan de hel te ontsnappen. Hij is het Lam dat voorzien is voor uw glorie in de hemel.

234 Wilt u Hem niet ontvangen, terwijl we bidden, terwijl we onze hoofden buigen?

235 O Here God, Schepper van hemelen en aarde, auteur van eeuwig Leven, gever van elke goede gave; zend Uw zegeningen over dit volk. Deze arme, kleine, onvoorbereide opmerkingen, Here; maar ik weet dat U een voorziene weg hebt.

236 U zei: “Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen.” Een voorbereidingstijd, een tijd waarin . . . Een plaats die voorbereid moest worden voor degenen die aan de toorn wilden ontsnappen. Ik bid, God, dat nú, dat . . . dat het Lam van God dat werd voorzien voor de blinde man zijn ogen, of voor de vrouw met de bloedvloeïing, dat de bloedvloeïing stopte, het Lam dat voorzien werd voor dode Lazarus. God, heb genade.

237 Als ik erover nadenk, is dat hetzelfde Lam dat op een dag voorzien werd voor mijn blinde ogen; toen Mayo Brothers mij drie jaar geleden vertelde dat ik geen hoop had om ooit weer gezond te worden; God voorzag in een Lam.

238 Toen U Uw Engel daarginds naar Green’s Mill stuurde en zei: “Ga dit doen,” hoe kon ik dat doen voor een grote wereld van atheïsten en ongelovigen? Maar God voorzag in een Lam.

239 God, mijn arme kleine gemeente hier, Here, terwijl ik ernaar kijk! En ik denk aan vele duizenden mijlen over de zeeën en bevrorene vlakten en ijsbergen heen! Wat heb ik daar vaak in een eenzame kamer gezeten om te bidden. Ik denk aan de keren van toen ze hier langskwamen en mij de hand schudden. Het oude zaagsel over de vloer verspreid, de ramen die trilden toen de wind waaide.

240 Ik denk eraan toen ik mijn eigen lieve vrouw hiernaartoe bracht en haar hier aan de voet van het kruis neerlegde, en haar begrafenis predikte. Ik herinner me toen ik mijn kleine baby zag, Here, die in haar armen werd gelegd.

241 Ik denk aan arme kleine Billy Paul, die U een paar uren geleden met de Heilige Geest vervulde. Wij kwamen die ochtend naar haar graf om er een paasbloem op te zetten en hij begon te huilen; ik sloeg mijn arm om de kleine en zei: “God heeft in een Lam voorzien, een zondoffer. Op een dag zal dit kleine graf

opengaan; mama zal eruit komen, en klein zusje ook. God heeft een voorzien Lam.”

²⁴² Een dezer dagen, God, wanneer mijn laatste preek is gepredikt; ze mogen me misschien in een kamer leggen, en ik de polsslag voel opkomen in mijn mouw, het koude doodsgetij dat in mijn kamer binnendrijft terwijl het raam openstaat en de gordijnen wapperen. Duw dan de reddingsboot uit, Here. Ik zal mijn laatste rit maken. Ik zal gewoon het laken spreiden. Het deksel wordt gesloten en het laken zal mij bedekken.

²⁴³ Ik wil beneden naar het dal van de schaduw des doods lopen. Ik wil naar de Jordaan komen: “Ga opzij!” En schreeuwen: “Maak plaats, Jordaan! Ik steek over!” Here, duw de reddingsboot dan langs mij. Ontvang mij, alstublieft, Here. Ontvang mij dan, alstublieft, Here. Niet alleen mij, maar moge iedereen op dat moment worden ontvangen, alstublieft Here. Sta het toe. Sindsdien zullen velen van ons oversteken en teruggaan naar het paradijs en dan eeuwig leven.

²⁴⁴ Vader, als er vanavond die man of vrouw hier is die U niet kent, die niet de waarde kent waar het over gaat, nooit wedergeboren is, nooit Gods voorziene weg heeft gevonden, mogen zij die nu vinden, terwijl we bidden, door Jezus Christus’ Naam.

²⁴⁵ Met uw hoofden gebogen, mijn zondaar vriend. God zegene uw hart. Velen buiten of binnen. De Heilige Geest is hier. Hebt u ooit Gods uitweg aanvaard, Gods voorziene weg voor u? Er is niets dat u zou kunnen doen om het te verdienen. God heeft het voor u voorzien. Wilt u niet komen en het ontvangen? Komt u vanavond niet? Als er hier een zondaar vriend is, steek uw hand op en zeg: “Broeder Branham, bid voor mij. Ik wil Gods voorziene Lam in mijn leven.”

²⁴⁶ Wij hebben hier geen ruimte voor een altaaroproep om het altaar. Er is geen ruimte, dus ik vraag u gewoon uw hand op te steken. Wilt u het doen, een zondaar? God zegene u, meneer. God zegene u, meneer. En God zegene u, zus. God zegene u, en u.

Helemaal achteraan ook, iemand daar achteraan?

²⁴⁷ Nu aan mijn rechterkant? God zegene u. God zegene u. God zegene u. Zou iemand anders zijn hand willen opsteken en zeggen: “Gedenk mij. O God, geef mij genade vanavond, Uw Lamsleven.” God zegene u, zuster. Ik zie u hier zitten.

²⁴⁸ Is er iemand buiten, loop naar voren en leg uw handen tegen het scherm, en zeg: “Broeder Branham, gedenk mij. Ik wil Gods voorziene weg.”

GODS WEG DIE VOOR ONS GEMAAKT IS DUT52-0900
(God's Way That's Been Made For Us)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht in september 1952 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org